

Na sobotu 25. srpna 2012 jsem původně neměl žádné plány. Byla tu možnost zahrát si Veletržní rapid v Brně (ale jen o tři ceny), jet s přítelkyní někam na výlet, udělat konečně něco do šachů a připravit se tak na týden trvající Veletržní turnaj (jehož kvalita je vysoká) nebo prostě jen tak odpočívat po náročném týdnu. Nakonec mě ale zaujala myšlenka zúčastnit se ojedinělé šachové akce spojené s vínem - [1. ročník SÁDEK OPEN](#) . Pozvánku na turnaj jsem našel na webových stránkách Caissy Třebíč, mého loňského působiště a od této sezóny také konkurenta v 1. lize východ. Nápad uspořádat turnaj ve vinném sklípku, kde navíc budou ceny pouze vinné, mi přišel originální a protože mám víno rád (zvláště červené), bylo o mé volbě rozhodnuto.

Výsledky turnaje najdete [zde](#) .

S nápadem uspořádat takový turnaj zřejmě přišel Tomáš Lampíř, který jej také celý organizoval. Jeho otec, Ing. Lubomír Lampíř, Ph.D., jinak majitel Sádku a renomovaný vinař, který je krom nejruznějších prestižních ocenění také garantem vinohradnictví na ČZU Praha - fakulta agrobiologie a potravinových zdrojů - katedra genetiky, byl i jakýmsi garantem tohoto šachového podniku.

Nyní pár slov o Sádku. Vinohrady ve vinařství Sádek správně patří pod obec Kojetice na Třebíčsku. Přestože jsou zařazeny do Znojemské vinařské podoblasti, jsou jedinými na celé Vysočině. Založeny byly zhruba před 30 lety (přesně tuším v roce 1986) Ing. Lubomírem Lampířem, Ph.D. a jeho rodinou, a to na místě původních panských vinic, které se podařilo vysadit již v průběhu 18. století. Hospodaří na čtyřech hektarech vinohradů v ideální poloze uprostřed nedotčené přírody. V současnosti disponují asi 20.000 keři révy vinné. Pěstují se zde hlavně ranější bílé odrůdy, jako je Irsay Oliver, Muškát moravský nebo Müller Thurgau. Z rezistentních odrůd, které se rozkládají asi na polovině vinohradů, se potom soustředí na Merzling, Hibernal a Malverinu. Díky delší vegetační době a tím i zrání hroznů, jsou vína kořenitější, pikantnější, s typickou kyselinou a svěžestí. Další informace o Sádku pak můžete najít na stránkách [Vinařství Sádek](#) nebo [Vinařského centra Sádek](#) , rozhodně se jedná o zajímavé čtení.

Vinohrad na Sádku

Cesta na turnaj pro mě začínala až okolo 11 hodiny dopolední (turnaj začínal ve 13.00), kdy jsem vyrazil z domu na "brněnské vlakáč", abych ve 12.29 dorazil do Třebíče, kde na mě už po předchozí domluvě mělo čekat auto s pasažéry Mirkem Michálkem, Jendou Tesařem a Leszkem Cieślakem, pilotované Leszkovou sympatickou ženou Evou. Cesta do Třebíče se však neobešla bez komplikací. Ty začaly ve Střelicích, kde vlak zastavil asi na 30 minut. Důvodem však nebylo čekání na místního rodáka a předního hráče Caissy Milana Smištíka, věčně se někde zapomínajícího, nýbrž porucha počítačů. Vzpomněl jsem si při té příležitosti na jednu brilantní scénku z Kouzelníka, ve které [počítač prostě mlčí](#). Mou narůstající nervozitu však průvodčí nesnížila žádným šotkem, Donaldem či dokonce vozembouchem (což by mě možná pobavilo) s tím, že gumičky určitě přijdou, nýbrž pouhým pokrčením ramen. Vlak se nakonec po půlhodině dal do pohybu, nicméně za Tetčicemi zastavil znovu. To mě však již z míry nevyvedlo, neb jsem se ponořil do poslechu hudby z mé mp3 a z hlasů

[Freddieho Mercuryho a Monserrat Caballe](#)

snil zrovna o Barceloně. Nucená přestávka trvala tentokrát již jen 5 minut, a tak jsem s nadějí v hlase, že snad zpoždění nebude delší než 30 minut, volal Mirkovi, Tomáši Lampířovi a pak zase Mirkovi, aby nakonec přes víceré pochopení všechno dobře dopadlo a já mohl v Třebíči krátce před 13.00 vystoupit. Jaké ale bylo moje překvapení, když jsem hned po výstupu spatřil Petra Bělohávkou, webmastera Caissy a tvůrce

[Chess Talkeru](#)

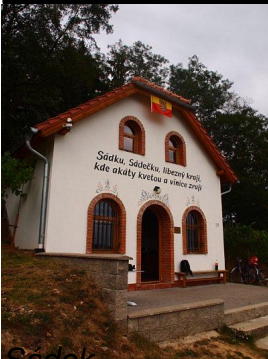
. Po pozdravení jsem s ním šel z nádraží ven tak dlouho, než jsem byl upozorněn, že on na turnaj nejede a že přijel z Brna (kde jsme se nepotkali) na oslavu dědových 80. narozenin s tím, že se na Sádek (kde mj. propagoval Chess Talker) přijde podívat později. Vracím se tedy o několik metrů zpátky a již vidím mávajícího Jendu Tesaře. Cesta na Sádek trvá zhruba 15 minut a po cestě mi Mirek připomíná zajímavá místa, mj. i kojetickou restauraci, kde jsme měli "soustředění" někdy v polovině 90 let. Na Sádku nás Eva vysazuje a my rychle nacházíme cestu ke sklípku, kde jsme již očekáváni. Všechno tedy dopadlo dobře a po nedlouhé organizační přestávce, ve které se stihnu pozdravit např. s kamarádem Pavlem Švandou i dalšími známými tvářemi, může turnaj začít.

Po krátkých proslovech otce a syna Lampířových tak bylo za účasti 22 hráčů 7-kolové klání zahájeno. Hrál se tempem 20 minut na partii pro každého hráče a já plnil onu nevděčnou roli ratingového favorita. Mým prvním soupeřem je Martin Štukheil (1873), proti němuž se mi podaří zvítězit až v závěru, kdy vystupňuji mírnou převahu ze zahájení.

SÁDEK OPEN 2012 - reportáž

Napsal uživatel Neklan Vyskočil

Středa, 29 Srpen 2012 08:27 - Aktualizováno Středa, 29 Srpen 2012 13:03

Sádek

adby irsadaš íveí 4lvěcha čebálvaší nejíříš Pkoc házleou P2127kaforamviš(2226).

STAVBY

STAVBY